

طفاں صد سالہ ای بہ نام شعر نو

دفت وگوی
 صدرالنجین الہی
 با
 نادر نادرپور

بنگاه ترجمہ و نشر
 کتاب پارسہ

سرشناسه: نادرپور، نادر، ۱۳۰۸-۱۳۷۸، مصاحبه‌شونده
عنوان و نام پدیدآور: طفل صد ساله‌ای به نام شعر نو: گفت و گوی صدرالدین الهی با نادر نادرپور.
مشخصات نشر: تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری: ۴۰۰ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۵۳-۴۴۲-۲

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
عنوان دیگر: گفت و گوی صدرالدین الهی با نادر نادرپور.
موضوع: نادرپور، نادر، ۱۳۰۸-۱۳۷۸-- مصاحبه‌ها / شاعران ایرانی-- قرن ۱۴-- مصاحبه‌ها / شعر

فارسی-- قرن ۱۴-- تاریخ و نقد

شناسه: ۱۳۱۳، صدرالدین، مصاحبه‌گر
ردیفی کنگر: ۱۳۹۷/الف/۸۲۳۳ PIR

ردیفی دیگر: ۸ فا ۱/۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۵۰۱۶۵۲

■ طفل صد ساله‌ای به نام شعر نو

گفت‌وگویی صدرالدین الهی با نادر نادرپور

بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه

آماده‌سازی و تولید:

چاپ و صفحه‌آرایی: کهنمویی‌زاده

طراحی گرافیک: پرویز بیانی

نوبت و شمارگان: چاپ اول ۱۳۹۸، ۱۱۰۰ نسخه

همه حقوق چاپ و نشر برای بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه محفوظ است.

هرگونه اقتباس از این اثر، منوط به دریافت اجازه کتبی از ناشر است.

بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه

تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخررازی، خیابان شهدای ژاندارمری شرقی، پلاک ۷۴،

طبقه سوم، تلفن: ۶۶۴۷۷۴۰۵

www.parsehbook.com / info@parsehbook.com

@ketabeparseh

فهرست

۱۱	درباره نویسندگان
۱۵	به جای مقدمه
۱۷	اشاره
۱۹	پیشگفتار: از عرب تا غرب (۱)
۳۱	بخش نخست: از قدما تا نیما (۲)
۴۵	بخش دوم: از نیما تا ما (۳ و ۴ و ۵)
۸۹	بخش سوم: نگاهی از دو سو (۶)
۱۰۷	بخش چهارم: نظم گرایان (۷)
۱۲۷	بخش پنجم: در مکتب نیما (۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲)
۲۳۳	بخش ششم: مکتب نیما و شعر زنانه (۱۳)
۲۵۵	بخش هفتم: در مکتب سخن (۱۴)
۲۷۹	بخش هشتم: شعر منشور (یا آزاد) (۱۵ و ۱۶ و ۱۷)
۳۶۳	حاصل کار (۱۸)
۳۸۷	پی نوشت
۳۹۳	نمایه

به جای مقدمه

اگر در این یازده سالی که «مجاهد» وزگار نو پشت سر گذاشته رویه ما در قبال آن مقوله‌ای که نام شعر نو به خود گرفته بیش از حد محافظه کارانه جلوه کرده، نه بدین جهت بوده است که ما شعر به عنوان صافی را شعر نمی دانسته ایم، که چه بسا طبع آزمایی های منظومی که نام شعر بر آن ها نمی شود نهاد و چه فراوان آثار منثوری که آنان را چیزی جز شعر نمی توان شمرد، بل در این است که اغلب این شعرهای به اصطلاح نو از شعر فقط نامش را به گروگان گرفته اند و در آن ها نه نشانی از احساس و تخیلی جاذبه برانگیز به چشم می خورد و نه در انتقال همان احساس و تخیل شاعرانه، هر قدر هم که پیش پا افتاده باشد... بنابراین مدتی دراز است که ما در هر فرصتی، از کسانی که در کار شعر و شاعری صاحب نظر و جریای جوابی برای این سؤال بوده ایم که: تا کی باید، در کنار آشفته بازاری که در بندهای سیاسی و اجتماعی ما پا گرفته، شاهد وضع مشابهی نیز در شعر و شاعری باشیم که دست کم تا اوایل قرنیه که اینک در سال های آخر آن هستیم، برای خود معیارهایی داشت که عث و سمن را از یکدیگر جدا می کرد و گوهر را همشین خر مهره قرار نمی داد؟! خوشبختانه در آن سوی دنیا — در کالیفرنیا — دوست عزیزمان آقای دکتر

صدرالدین الهی، که خود نه فقط ذاتاً شاعر است بلکه سال‌ها در دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی تهران مدرّس ادب امروز بوده و نمونه‌هایی از شعر اصیل فارسی را نیز با کمک دستیارانی فرانسوی به زبان شعرگونه فرانسه برگردانده و در مجله ادبی اوریان (Orient) و روزنامه لوموند (Le monde) به چاپ رسانیده، همتی کرده است و در این زمینه با شاعر پرمایه و نکته‌بین و طرفه‌پرداز عصر ما، نادر نادرپور، به گفت‌وگو پرداخته است که می‌تواند حاصل آن پاسخی برای این سؤال تا حال جواب‌ناگرفته ما باشد. به‌خصوص که «زبان مکتوب» آن هشدار است به اهل ادب تا آن را سستی سبکی نگیرند و بدانند که هر عبارتی سنجیده و حساب‌شده به رشته تحریر می‌آید... ما با سپاسگزاری فراوان از این دو دوست فرزانه خود، اینک رشته سخن ادبی را به شما می‌سپارم، این طفل صدساله، تا هر کجا که به دراز بکشد به آنان وامی‌گذاریم.

اسماعیل پوروالی

مدیر مجله روزگار نو - پاریس

خرداد ۱۳۷۱